

Sygn. akt II K 1674/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniu: 18 lutego 2015r.

s p r a w y : **A. G.**

syna W. i B. zd. G.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 listopada 2014r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) przy czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.02.2011r. o sygnaturze akt II K 17/11 za czyn z art. 178a § 4 k.k.,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego **A. G.** winnym tego, że w dniu 20 listopada 2014 r. w J. woj. (...), kierował samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnymi wyrokami: nakazowym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 października 2006 r. w sprawie sygn. akt VIK 564/06 oraz Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 17/11, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. G.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 /pięciu/ lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego **A. G.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 /stu/ złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **A. G.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 złotych, w tym opłatę w kwocie 180 złotych.

Sygn. akt II K 1674/14

UZASADNIENIE

Oskarżony A. G. spożywał alkohol. Dnia 20 listopada 2014 r. w J. kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2,
- zeznania świadka A. Z. k. 15-16,
- wyjaśnienia oskarżonego A. G. k. 9-10, 13,14, 32

Oskarżony A. G. był uprzednio karany. W szczególności był on karany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 października 2006 r. w sprawie sygn. akt VI K 564/06 za występki z art. 178a § 1 k.k. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 17/11 za występki z art. 178a § 4 k.k.

dowód:

- dane o karalności oskarżonego A. G. k. 17-19,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 17/11 k. 20,
- odpis wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 października 2006 r. w sprawie sygn. akt VI K 564/06 k. 31,

Oskarżony A. G. ma 28 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, pozostaje w zatrudnieniu w firmie Serwis (...) w J. za wynagrodzeniem 1.700 zł netto, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci w wieku 5 i 8 lat, nie posiada wartościowego majątku.

dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego A. G. k. 9-10, 32,

Oskarżony A. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przyznał, iż spożywał alkohol – wypił około 500g wódki, a następnie dnia 20 listopada 2014 r. w J. kierował samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, że wsiadł do samochodu bowiem chciał dojechać do domu z ul. (...) na ul. (...), do domu miał 300 metrów. Na ul. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu trzeźwości. Kierując samochodem nie posiadał prawa jazdy, gdyż był wcześniej karany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, zostało mu zatrzymane prawo jazdy i nie zdawał ponownie egzaminu. Oskarżony wyraził żal z powodu popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. G. w zakresie tego, iż spożywał on alkohol, a następnie w dniu 20 listopada 2014 r. kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie korespondują bowiem z wiarygodnymi zeznaniami świadka A. Z. – funkcjonariusza Policji, który dokonał zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej oraz z dowodem z dokumentu w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym. Z zeznań świadka A. Z. wynika, iż przeprowadził on kontrolę drogową oskarżonego, który kierował samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...). Jak podał wcześniej pojazd ten wiedział na ul. (...). Oskarżony na widok Policji próbował uciec wysiadając z pojazdu. Po chwili został zatrzymany w pobliżu samochodu, którym kierował, nie posiadał prawa jazdy. Podczas kontroli poddał A. G. badaniu trzeźwości, które wykazało, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości. Z protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wynika, iż oskarżony A. G. został dwukrotnie poddany badaniu trzeźwości. Wynik pierwszego badania przeprowadzonego o godz. 01.40 wynosił 1,11 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, następnego przeprowadzonego o godz. 01.55 wynosił 1,08 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów. Nie znalazł bowiem Sąd jakichkolwiek obiektywnych okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Oskarżony A. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Oskarżony bowiem spożywał alkohol, a następnie w dniu 20 listopada 2014 r. około godziny 01.40 w J. kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony A. G. był wcześniej dwukrotnie karany: wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 października 2006 r. w sprawie sygn. akt VI K 564/06 za występki z art. 178a § 1 k.k. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 17/11 za występki z art. 178a § 4 k.k.

Uprzednie spożywanie przez oskarżonego alkoholu świadczy, iż kierując pojazdem miał on świadomość, że jego zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa. Świadczy o tym także okoliczność, iż oskarżony widząc patrol Policji próbował uciec przed kontrolą oddalając się z pojazdu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę, iż A. G. dopuścił się przypisanego mu występkę w godzinach nocnych na drodze publicznej, która nie jest ulicą główną J.. Społeczną szkodliwość czynu A. G. należałoby odmiennie oceniać w przypadku, kiedy poruszałby się on drogą o dużym natężeniu ruchu komunikacyjnego, w godzinach szczytu komunikacyjnego, będąc pod wpływem alkoholu. Prowadząc samochód po spożyciu alkoholu oskarżony stwarzał realne niebezpieczeństwo dla siebie jak i innych potencjalnych uczestników ruchu drogowego. Kierując samochodem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości przeszło czterokrotnie przekraczającym granicę wynikającą z art. 115 § 16 pkt 2 k.k., nie posiadał prawa jazdy bowiem w przeszłości zostało mu ono zabrane przez Policję za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości i nie zdawał ponownie egzaminu, aby uzyskać prawo jazdy.

Wina oskarżonego A. G. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Wobec oskarżonego nie zachodziły jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wpływać na umniejszenie jego winy. Oskarżony A. G. działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim. Stopień jego winy był znaczny.

Sąd nie dopatrywał się wobec oskarżonego okoliczności obciążających.

Jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod rozwagę przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyrażony żal z powodu jego popełnienia.

W tych warunkach jako współmierną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wymierzył A. G. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt, że w czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu A. G. występkę był on w stanie nietrzeźwości Sąd był zobligowany, na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzec wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przesłanką stosowania tego środka karnego jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować oskarżony. Zakres, a także czas trwania tego środka zależny jest od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do uczestnictwa w ruchu. Ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności konkretnego wypadku, okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na stopień jego poczucia odpowiedzialności. Decydującym jest tu także stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy – im większe to spodziewane zagrożenie, tym dłuższy powinien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega bowiem na tym, aby osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa w ruchu, czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności z tego ruchu wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględного podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.04.2018 r. VKRIV 106/82, OSNPG 1982/8/108). Wobec powyższego uwzględniając stan nietrzeźwości A. G., a jednocześnie iż oskarżony spowodował realnie zagrożenie dla siebie

jak i innych potencjalnych użytkowników drogi, którą się poruszał kierując samochodem w stanie nietrzeźwości, Sąd uznał iż odpowiednio wychowawczym będzie orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Oskarżony, powinien przewidywać następstwa jazdy po spożyciu alkoholu, a przede wszystkim nie powinien nigdy dopuścić do takiej sytuacji, że kierował samochodem po spożyciu alkoholu. Oskarżony poruszając się samochodem marki M. w stanie nietrzeźwości - posiadając w organizmie alkohol, którego stężenie wynosiło 1,11 mg/dm⁽³⁾ w wydychanym powietrzu, okazał lekceważenie zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Sąd orzekł też wobec oskarżonego A. G., na podstawie art. 49 § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ustalając wysokość tegoż świadczenia Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego. Przy tym Sąd zważył by rozstrzygnięcie to nie przekroczyło stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Kierując się tymi przesłankami Sąd orzekł wobec oskarżonego A. G. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 100 złotych.

Sąd nie dopatrył się możliwości postawienia wobec oskarżonego A. G. pozytywnej prognozy kryminologicznej i warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze, iż stosownie do art. 69 § 4 k.k. możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. istnieje jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W przedmiotowej sprawie oskarżony nie wskazywał na żadne szczególne okoliczności, które skłoniły go do jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości. Sąd również nie dopatrył się wobec oskarżonego A. G. jakichkolwiek szczególnych okoliczności, które pozwoliłyby na warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Skoro oskarżony uprzednio spożył alkohol, mógł skorzystać z pomocy innych trzeźwych osób, aby dojechać do miejsca zamieszkania, albo też mógł udać się do domu pieszo, tym bardziej, iż nie była to daleka odległość.

Sąd tu miał na uwadze także, iż oskarżony był już dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji – z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 178a § 4 k.k. Orzeczone wobec niego kary nie odniosły żadnego skutku resocjalizacyjnego. Oskarżony powrócił do przestępstwa. Przypisanego mu w niniejszej sprawie występku dopuścił się w okresie próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za występki z art. 178a § 4 k.k. sprawie sygn. akt II K 17/11 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze oraz środkach karnych uświadomi oskarżonemu naganność jego czynu i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez A. G. przestępstwa. Orzeczone wobec oskarżonego kara oraz środki karne, zdaniem Sądu, uświadomią oskarżonemu konieczność przestrzegania obowiązujących zasad poruszania się po drogach publicznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtowały świadomość prawną społeczeństwa. Przekonają wszystkich uczestników ruchu drogowego o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom.

Oskarżony A. G. ma 28 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, pozostaje w zatrudnieniu w firmie Serwis (...) w J. za wynagrodzeniem 1.700 zł netto, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci w wieku 5 i 8 lat, nie posiada wartościowego majątku. Sytuacja finansowa oskarżonego, jego możliwości zarobkowe świadczą o tym, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych nie będzie dla niego zbyt uciążliwe. Z tego względu od oskarżonego zasądzone zostały, na podstawie art. 627 k.p.k., na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 zł, w tym na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych, opłata w kwocie 180 zł. Na koszty sądowe składają się koszty postępowania przygotowawczego w kwocie 50 zł, ryczał za doręczenia w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł oraz wymierzona opłata w kwocie 180 zł.